

STS de 15 de febrer de 2022, recurs 4528/2018

Incapacitat permanent absoluta derivada d'accident de treball: la prestació es calcula tenint en compte el salari, no la base de cotització per contingències professionals (accés al text de la sentència)

El demandant va patir un **accident de treball** i se'l va declarar en situació d'**incapacitat permanent total**. **Es debat si, per calcular la pensió, s'ha de tenir en compte la base de cotització corresponent per contingències professionals o, per contra, el salari percebut**, d'acord amb el que preveu l'art. 60 del *Decreto de 22 de junio de 1956 por el que se aprueba el texto refundido de la Legislación de accidentes del Trabajo y Reglamento para su aplicación* i en la DA 11a del *Real Decreto 4/1998, de 9 de enero, sobre revalorización de las pensiones del sistema de la Seguridad Social para 1998*.

El TS entén que no hi ha cap motiu que faci inaplicable el que disposen els preceptes esmentats. D'ells no es desprèn que s'hagi de tenir en compte l'import de la base de cotització per contingències professionals. Ben al contrari, **l'art. 60 enumera amb força precisió els diferents factors que cal considerar per calcular la base reguladora de les prestacions d'incapacitat permanent** (salari diari, pagues extraordinàries, casa-habitació, alimentació, plusos...), **així com les operacions matemàtiques que s'han de practicar**. A aquesta fórmula cal subjectar la correcta quantificació del seu import, sense tenir en compte altres variables que no estan contemplades a la norma.

Així mateix, en el cas objecte de la sentència no hi ha cap dubte sobre la quantia dels diferents conceptes salarials percebuts pel treballador; ha quedat acreditat el nombre de dies efectivament treballats a l'empresa on es va accidentar, així com el fet que són 240 dies la jornada anual d'aplicació conforme al *Real Decreto 4/1998*, amb vista a identificar el multiplicador aplicable al quocient que resulta de dividir la suma dels complements salarials percebuts per l'interessat l'any anterior al fet causant.

En definitiva, **segons el TS, continua sent vigent la fórmula de càlcul de l'art. 60 del Decreto de 22 de junio de 1956 i la DA 11a del Real Decreto 4/1998**. Aquesta solució també s'ha d'aplicar en l'àmbit de les prestacions per mort i supervivència derivades d'accidents de treball i malalties professionals.